

[Holger Eriksen.]

medlem vil høste ros for dette hos indbyggerne i Ringsted. Jeg vil mene, at de er så fornuftige, at de siger, at der må være ensartethed. Men det vil man ikke fra den side, når man kommer med de 100 mill. kr., som staten skal yde på denne side af plankeværket eller jerntæppet, men aldeles ikke på den anden.

Dernæst vil man afskaffe gradvis alt, hvad der hedder grundbeskatning. Vi kan ikke diskutere på dette grundlag. Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem søgte at drage en videnskabelig afhandling, som den højtærede finansminister i sin tid som professor har skrevet, ind i debatten. Jeg synes i og for sig ikke, at det gjorde nogen væsentlig virkning. Jeg synes ikke, at det, der blev sagt dér, var af en sådan karakter, at det virkelig kan anvendes i den foreliggende diskussion. Men jeg har altid megen respekt for nationalsøkonomer, og jeg kan også tænke mig at drage udtalelser fra økonomer ind i debatten, og derfor vil jeg bede den højtærede formand om tilladelse til et citat fra Finanstidende. Det drejer sig om nummeret for den 20. januar 1961. Jeg kan måske føje til med det samme, at med hensyn til det politiske mener jeg, at dette blad ligger meget lavt. Jeg mener, at det efterhånden er sunket ned til at blive et almindeligt antisocialistisk kampskrift af meget ringe lodighed — men det er det politiske. Med hensyn til det økonomiske må man indrømme, at dér har bladet stadig væk medarbejdere, som er i stand til at fremsætte udtalelser af en sådan værdi, at de må tages med i betragtning. Hvad skriver bladet så ved denne lejlighed? Det skriver:

„Hvad lempelserne i ejendomsbeskatningen angår, er det indlysende, at der kun kan være tale om *en forbigående fordel* for landbrugserhvervet som sådant. Efterhånden som landbrugsejendommene skifter ejere, vil skattelempelserne blive kapitaliserede og for fremtiden komme til at påhvile ejendommene som private prioriteter. Samtidig skal de nye ejere betale

deres andel af den personskatteforøgelse, der nødvendigvis må træde i stedet for lempelsen i ejendomsskatterne. Den nye generation, som landbrugets talsmænd ellers altid nærer en rørende omhu for, bliver med andre ord endnu vanskeligere stillet, end den ville have været, såfremt ejendomsbeskatningen var blevet opretholdt som hidtil.“

Ja, det siger man fra et blads side, som i alle tilfælde er modstander af socialdemokrati og socialisme, og det er den rigtige vurdering. Men når de herrer overhovedet ikke vil diskutere på dette grundlag, simpelt hen sætter kikkerten for det blinde øje og ikke vil forstå det, kan vi ikke komme på talefod med dem.

I den samme forbindelse kan jeg henvise til det ærede medlem hr. Thisted Knudsens bemærkninger om, hvor stor ejendoms-skatten er i Holland, i Vesttyskland, i England o. s. v. — som om det i sig selv var noget som helst bevis for, at det danske landbrug er dårligere stillet end landbruget i Holland, i Vesttyskland o. s. v.! Hvis det ærede medlem vil fremføre et argument her, er det nødvendigt samtidig at oplyse, hvor stor jordprisen er i disse lande sammenlignet med jordprisen herhjemme. Jeg er ikke spor i tvivl om, tværtimod, jeg ved det, at jordprisen i disse lande er betydelig højere, end den er her, hvilket netop er bevis for, at den lavere beskatning har medført en større afhængighed af kapitalen, end man har det herhjemme.

Jeg lyttede naturligvis med megen interesse til den virkelige dybtgående indignation, der kom frem i det ærede medlems tale om krænkelse af det kommunale selvstyre. Nu har jeg altid opfattet det ærede medlem som en stor taler, men efter at jeg havde hørt dette, gik det alligevel op for mig, at der er et andet område, hvor det ærede medlem er endnu større, og jeg nærer ingen som helst tvivl om, at når det ærede medlem engang, møt af dage — det ske sent, naturligvis — må tage afsked